

Jubileu 2025

www.jubileu2025.arqtgn.cat

REFLEXIONS QUARESMALES

Quaresma, temps de conversió, temps d'esperança

A ny rere any vivim la Quaresma amb l'actitud del pelegrí que albira la joia de la Pasqua amb el sepulcre obert irradiant de vida (Mc 16,6), i sabent que Jesús, el Crist, el Salvador, el pa de vida baixat del cel s'entrega a la Creu per redimir-nos a tots nosaltres (Jn 6,35-40), inicia el camí el dimecres de Cendra. «Converteix-te i creu en l'Evangeli», sentim repetir una i altra vegada, mentre avancem l'un rere l'altre en comunitat a pas de penitent. Amb un gest senzill que rebem amb el cap lleugerament acotat, el signe penitencial de la imposició de la cendra esdevé una invitació personal a la conversió.

«Posar-se cendra» (Mt 11,21) és un senyal de penediment i expressió de la voluntat de conversió del cor. A l'Antic Testament, Daniel (9,3), vestit de sac i cobert de cendra, prega al Senyor, a qui reconeix «bondados en tot el que ha fet, misericordiós, sempre fidel a la seva aliança, mogut per l'amor», i li suplica que escolti el clam del poble, que faci brillar la llum de la seva mirada, que perdoni pel seu amor i la seva gran misericòrdia. També en el llibre de Jonàs, el rei de Nínive, en sentir les paraules del profeta, cobert amb roba de sac i assegut a la cendra, crida el seu poble a la conversió (Jo 3,3-5.8) i aconseguen el favor de Déu «compassiu i benigne, lent per al càstig i ric en l'amor, i que es desdiu de fer el mal» (Jo 4,2).

Amb l'esperança posada en el Senyor (Sl 40), avancem durant quaranta dies fent experiència de desert, amb actitud de pelegrí, amb actitud d'orant: amb esperit de conversió, de cerca, disposats a caminar i deixar-se conduir pel Senyor mateix, intensificant la pregària, llegint i meditant la Paraula. Tot fent camí, en aquest Any Jubilar, de manera més intensa, escoltem amatents la seva crida a convertir-nos de cor: «Convertiu-vos a mi amb tot el vostre cor [...], esquinceu-vos el cor, i no els

vestits. Convertiu-vos al Senyor, el vostre Déu» (Jl 2,12-13). És una invitació a la conversió individual i comunitària, adreçada a cadascun de nosaltres i, alhora, a tot el poble sant de Déu, des de l'experiència personal de la gratuïtat del perdó, la misericòrdia i l'amor total de Déu. És una crida que ens fa a tu i a mi, a nosaltres. Convertim-nos al Senyor, girem-nos de nou vers Déu, reconeguem el Senyor, venerem-lo amb senzillesa de cor, retrobem-nos amb Ell, escoltem atentament la crida personal que ens fa

a cadascun de nosaltres, responem a la missió que ens té encomanada, confiem en la seva Paraula. La conversió del cor neix de l'experiència personal i profunda del Déu compassiu, aquesta és la nostra esperança.

*La teva paraula és llum dels meus passos,
la claror que m'il·lumina el camí. (Sl 119,105)*

M. de l'Esperança Amill i Rocamora

Directora del Secretariat diocesà d'animació bíblica

PAPA FRANCESC

Caminem junts en l'esperança (III)

La vocació de l'Església és caminar junts, ser sinodals. Els cristians són cridats a fer camí junts, mai com viatgers solitaris. L'Esperit Sant ens impulsa a sortir de nosaltres mateixos per anar cap a Déu i cap als germans, i a no tancar-nos mai en nosaltres mateixos. Caminar junts significa ser artesans d'unitat, partint de la dignitat comuna de fills de Déu (cf. Ga 3,26-28); significa caminar colze a colze, sense trepitjar ni dominar l'altre, sense covar enveja o hipocresia, sense deixar que ningú es quedi enrere o se senti exclòs. Anem en la mateixa direcció, cap a la mateixa meta, escoltant-nos els uns als altres amb amor i paciència. En aquesta Quaresma Déu ens demana que comprovem si en la nostra vida, en les nostres famílies, als llocs on treballem, a les comunitats parroquials o religioses, som capaços de caminar amb els altres, d'escoltar, de vèncer la temptació de tancar-nos en la nostra autoreferencialitat ocupant-nos només de les nostres necessitats. Preguntem-nos davant del Senyor si som capaços de treballar junts com a bisbes, preveres, consagrats i laics, al servei del Regne de Déu; si tenim una actitud d'acollida, amb gestos concrets envers les persones que s'apropen a nosaltres i a tots els qui són lluny; si fem que la gent se senti part de la comunitat o si la marginem. Aquesta és una segona crida: la conversió a la sinodalitat.

Del Missatge del sant pare Francesc per a la Quaresma 2025, del 6 de febrer de 2025

L'ENTREVISTA

Mn. Joaquim Gras Minguella,
responsable diocesà del Jubileu 2025:

«El pelegrinatge és un resum del que ha de ser la nostra vida, un pelegrinatge envers Déu»

L'Església catòlica celebra, aquest any 2025, el Jubileu ordinari que el papa Francesc ha dedicat a l'esperança, un temps de gràcia que ens convida a la renovació. Per a saber-ne més, parlem amb Mn. Joaquim Gras, director del Secretariat diocesà de pelegrinatges i Jubileu 2025.

—Què és un Jubileu?

Un Jubileu és un moment de gràcia i em sembla que això és fonamental tenir-ho present. És cert que la iniciativa sorgeix el 1300 quan el papa Bonifaci VIII va iniciar aquestes celebracions jubilar en el sentit que els pelegrins que anaven a Roma a visitar les tombes dels sants Pere i Pau, aquest fet de pelegrinar, tingué un sentit que els ajudés en la seva vida cristiana i també en la purificació dels pecats, sobretot en el sentit que se'n tenia en aquella època. La periodicitat va anar canviant fins que es va decidir fer-ho cada vint-i-cinc anys. Des d'aleshores, cada vint-i-cinc anys, els Papes han convocat els jubileus, que en definitiva són una crida a fer un pelegrinatge a la Ciutat Santa, visitar les tombes de sant Pere i sant Pau. L'esforç del pelegrinatge, en definitiva, és un resum del que ha de ser la nostra vida, un pelegrinatge envers Déu. En això, el pelegrinatge de la terra ens serveix per anar adquirint aquelles actituds o propòsits que ens ajudin a millorar i a ser més fidels a l'Evangelí.

—A què ens referim quan parlem de rebre la gràcia jubilar?

És un do. Tenim una riquesa de gràcia que l'Església ens convida a viure, un do que Déu mateix ens fa, per voluntat de l'Església, perquè ens ajudi a renovar la nostra vida cristiana. I, en certa manera, ens diu que s'esborra tot el passat i es comença de nou. Si això ja es fa des del punt de vista humà, també es pot fer des del punt de vista espiritual, per a començar de zero. En definitiva, l'objectiu és la renovació personal i comunitària per tornar a començar amb la voluntat de ser fidels a l'Evangelí.

—I com es pot obtenir la indulgència plenària?

La indulgència sobretot és en el fet de pelegrinar. En aquest cas, el papa Francesc ja ens ho diu al lema, pelegrinem com homes i testimonis d'esperança. Tot pelegrinatge és com un sacramental del que és la nostra vida. A la nostra vida hi ha moments de tot, de joia, bons, de dolor, dolents, i aquesta realitat ens va configurant. Doncs bé, un pelegrinatge jubilar, encara que sigui des del Seminari fins a la Catedral, com vam fer el dia de l'obertura diocesana del Jubileu, o a les altres esglésies de l'arxidiòcesi que el Sr. Arquebisbe ha volgut que fossin esglésies jubilar, és anar vers aquell lloc, que vol dir anar vers Déu, i en aquest camí cap a Déu hem d'anar revisant la nostra vida, arribant a demanar realment perdó per ser acollits per la misericòrdia del Senyor, i l'Església ens la dona plenament.

Això a vegades costa d'entendre, perquè quan Déu perdona ho fa sempre del tot, però a les persones sempre ens queda una mena de rerefons que costa de treure. I per això, l'Església ens diu que ja estem nets del tot perquè Déu ens omple totalment.

—Originàriament, la gràcia jubilar només es podia obtenir a Roma.

Exactament, primer només es podia obtenir visitant les tombes de sant Pere i sant Pau, a Roma, però posteriorment es va permetre que aquesta gràcia jubilar es pogués rebre i celebrar a cada Església particular, a la Catedral de la diòcesi i als llocs que el bisbe diocesà determinés que fossin llocs de pelegrinatge. Cal recordar, però, que no és només el fet de pelegrinar, sinó que cal assistir a la celebració de l'eucaristia, combregar, celebrar el sagrament de la reconciliació, pregar pel Sant Pare i, en definitiva, fer propòsits de millora de la vida cristiana.

—A l'arxidiòcesi de Tarragona, on es poden rebre les gràcies jubilar?

La Penitenciària Apostòlica ens indicava que s'escollissin esglésies o santuaris que estiguin oberts per a poder atendre els fidels i que s'hi puguin celebrar pelegrinatges. A més de la Catedral de Tarragona, s'han escollit el santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia de Reus, el santuari de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc, el santuari i parròquia de la Mare de Déu del Lledó de Valls, i l'església parroquial de Sant Salvador del Vendrell, una per a cada arxiprestat.

—Què està previst que es dugui a terme durant aquest Any Jubilar a l'arxidiòcesi?

Aquí es va decidir que el Jubileu s'inclogués en la pastoral ordinària, és a dir, donar el caire jubilar a les trobades que s'organitzen habitualment a l'arxidiòcesi, com les de catequistes, de confraries, de lectors, etc. La idea és que aquestes trobades es duguin a terme als llocs jubilar, on poder celebrar-hi l'eucaristia. D'altra banda, també hi ha el pelegrinatge diocesà a Roma, que serà del 7 al 10 d'octubre i que consistirà en la visita de les quatre basíliques majors i les tres menors, visitar una catacumba i fer les celebracions de l'eucaristia, la penitència, el viacrucis. És un pelegrinatge espiritual i les inscripcions ja estan obertes per a tots aquells que hi vulguin participar. Es pot contactar a través del correu jubileu2025@arqtgn.cat per a rebre més informació.